

[Carl P. Jensen.]

problemer også fra Østgrønland, problemer, der vil kræve et nøje samarbejde mellem erhvervsuddannelse og omskoling.

Nu er der udsigt til, uanset udvalgsbe­handlingen vil jeg næsten tro, at forslaget vil blive vedtaget med de stillede ændrings­forslag, der ikke berører det principielle. Jeg kan ikke vide noget om det, for jeg ved ikke, hvad den henvendelse, der er kommet fra Grønland, går ud på. Men alligevel vil jeg gerne i hvert fald i denne omgang hen­stille til overvejelse for de berørte parter i Grønland, om man ikke skulle udskille en del af de opgaver, der efter de gældende reg­ler vedrører det egentlige arbejdsmarked, fra arbejds- og socialdirektoratet til et or­gan, der skulle tage sig af arbejdsmarkedet og den erhvervsuddannelse og eventuelle omskoling af arbejdskraft, som her er på tale. Socialdirektoratet vil ikke komme til at savne opgaver, jeg tror tværtimod, at arbejdsdirektoratet og navnlig socialdirek­toratets afdeling vil få endnu flere opgaver uden et aktivt arbejdsmarkedsorgan i Grøn­land.

Spørgsmål om, hvorvidt det er en lands­kasseopgave eller en statskasseopgave, bør være underordnet i denne forbindelse; det afgørende må være, at vi her vil acceptere det under den forudsætning, der er fastsat i lovforslagets § 9, at udgifter til foranstalt­ninger i medfør af denne lov afholdes af statskassen.

Som sagt, jeg erkender, at klokken er fal­det i slag i denne omgang, men jeg vil gerne henstille, at disse problemer tages op til al­vorlig overvejelse med henblik på en løsning for fremtiden.

Knud Hertling: Vi havde i og for sig ikke regnet med, at vi skulle have en slags første­behandling igen af dette lovforslag. Vi kom med en indstilling fra udvalget, en enstem­mig indstilling, og det regnede vi i og for sig med skulle være nok til, at man ville ved­tage lovforslaget, i hvert fald sende det til tredje behandling.

Vi har modtaget en henvendelse fra landsrådets formand om strukturen af de råd, der skal arbejde sammen, arbejdsmar­kedsrådet og uddannelsesrådet, og vi vil gerne være med til at diskutere det spørgs­

mål under en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Men jeg vil gerne sige på forhånd, at vi fra grønlandsk side er indstillet på, at der ikke foretages strukturelle ændringer i den indstilling, som har været til behandling i dag ved lovforslagets anden behandling. Vi er indstillet på at arbejde videre med sagen, men vi er på forhånd også indstillet på ikke at ændre den foreliggende indstilling.

Ministeren for Grønland (A. C. Nor­mann): Inden jeg kommenterer de bemærk­ninger, der er gjort af de ærede medlemmer hr. Lembourn, hr. Carl P. Jensen og til sidst hr. Knud Hertling vedrørende den nye situ­ation, der er opstået ved det omtalte tele­gram fra formanden for landsrådet, vil jeg gerne lige bemærke et par ting i anledning af det ærede medlem fru Hanne Reintofts kritik af, at grønlænderne ikke i højere grad end hidtil er blevet sat i stand til at deltage i funktionerne, også i uddannelsesfunctio­nerne, og i højere grad er egnet til at stå for ledelsen af foretagender som det, der her er nævnt. Det er jo en almindeligt forekom­mende kritik, som vi har hørt på igennem alle årene, og jeg har egentlig ikke andet med virkelig vægt, medmindre det skal være historieskrivning, at sige til det ærede med­lem, end at netop denne lovgivning tager direkte sigte på at uddanne grønlænderne til at blive ledende, til at indtage de stillinger, til at komme til at stå for de funktioner, som det ærede medlem ønsker at man skal lade dem overtage til afløsning af de mange danske, der ganske rigtigt nu står forrest i det ledende arbejde.

Med hensyn til konsulentspørgsmålet tror jeg, jeg kan nøjes med at opfordre det ærede medlem til at læse bemærkningerne til § 2, stk. 4. Jeg mener ikke det ville være rime­ligt at gå så langt i begrænsningen af kon­sulenternes funktion, at man sagde til dem: I må ikke give gode råd til eller støtte danske erhvervsdrivende eller andre i Grønland, som konsulenthjælpen tager sigte på.

Dernæst vil jeg gerne komme lidt ind på den anden side af sagen, idet jeg forstår, at det ærede medlem hr. Carl P. Jensen er ubekendt med indholdet af det telegram, vi har fået fra landsrådets formand. Jeg skal